

چرا سیاستمداران قول تامين کالای خصوصی می دهند؟



محسن جلال پور*

دولت در تامین مهم‌ترین کالاهای عمومی مثل امنیت، دیپلماسی، آموزش، سیاستگذاری اقتصادی و حتی ایمنی جاده‌ها ناتوان است اما تامین کالای خصوصی مردم را هم گردن می‌گیرد.

اخیرا مقامات دولت سیزدهم به کرات گفته‌اند که برای مسکن، معیشت مردم، خودرو و سلامت آن‌ها برنامه کوتاه‌مدت داریم و حتما وضعیت در آینده نزدیک بهبود خواهد یافت. این در حالی است که هیچ‌کدام از وعده‌های دولت مربوط به تامین کالای عمومی نیست و ضروری است که دولت خودش را از مداخله در تولید و عرضه کالای خصوصی کنار بکشد.

مسئله خیلی ساده است؛ دولت‌ها باید زمینه لازم برای رونق کسب و کار مردم را فراهم کنند که این کار نیاز به سیاست داخلی صحیح، سیاستگذاری درست اقتصادی، دیپلماسی فعال و امنیت فراگیر دارد و در این صورت چرخ اقتصاد می‌چرخد و مردم کالای خصوصی مورد نیاز خودشان را تهیه و تامین می‌کنند. یعنی برای خود خانه می‌خرند، ماشین تهیه می‌کنند، سفر می‌روند، مراقب سلامت خود هستند و غذای کافی می‌خورند.

اما تعریف اقتصادی کالای عمومی چیست و چرا مداخله دولت در عرضه کالای خصوصی زیان‌بار است؟

از نظر اقتصاددانان، کالای عمومی کالایی است که همه از مصرف آن منتفع می‌شوند و نمی‌توان مصرف آن را به افرادی خاص محدود کرد. مهم‌ترین کالای عمومی امنیت و حقوق مالکیت است، اما می‌توان از زیرساخت‌ها، آموزش و پرورش، بهداشت، هوای پاک، صلح، دیپلماسی، سیاستگذاری صحیح اقتصادی و... به عنوان مصادیق کالای عمومی یاد کرد که به نوعی دولت وظیفه تهیه آن‌ها را بر عهده دارد.

در مقابل، کالای خصوصی کالایی است که اگر به فردی تعلق گیرد دیگران از استفاده از آن محروم می‌شوند. مثلا زیرساخت جاده و راه، کالای عمومی محسوب می‌شود و معمولا عرضه آن بر عهده دولت است اما اتوبوس کالای خصوصی است.

با این تعریف، جاده کالای عمومی است اما خودرو کالای خصوصی به شمار می‌رود. بهداشت عمومی را می‌توان کالای عمومی دانست اما سلامت کالای خصوصی است. ایجاد زمینه مساعد برای سرمایه‌گذاری و سیاستگذاری برای رشد اقتصاد، کالای عمومی به حساب می‌آید اما مسکن و خودرو کالای خصوصی است.

با این مرزبندی ما دو نوع زندگی داریم. زندگی عمومی و زندگی خصوصی. در زندگی عمومی از کالاهای عمومی مثل چراغ راهنما، بهداشت عمومی، علائم راهنمایی و رانندگی، آسفالت خیابان، روشنایی معابر و... استفاده می‌کنیم و برای زندگی خصوصی نیز کالای مورد نیاز خود را می‌خریم. مثلا در حالی که دولت امنیت و روشنایی خیابان را تامین کرده، ما برای خرید کت و شلوار به «باب‌همایون» می‌رویم. اینجا امنیت و روشنایی مصداق کالای عمومی را دارند و کت و شلوار و کفش، مصداق کالای خصوصی است.

از آنجا که نهاد دولت در ایران مداخله‌گر است، خود را متولی تهیه و توزیع همه نوع کالا می‌داند و بنابراین از مسئولیت تامین روشنایی شب و احداث دستشویی بین‌راهی تا تهیه و توزیع گوجه و خیار را بر عهده می‌گیرد. طرفه آنکه در هیچ‌کدام توفیقی به دست نمی‌آورد. چون اصولا تامین این همه کالا برای میلیون‌ها آدم ممکن نیست و هیچ دولتی جرأت نمی‌کند وعده تامین آن را بدهد. دولت‌هایی هم که چنین وعده‌هایی داده‌اند، یا به تاریخ پیوسته‌اند یا در ناکارآمدی دست و پا می‌زنند.

* منبع: کانال تلگرامی محسن جلال پور، رئیس اسبق اتاق‌های کرمان و ایران

شهرداری مجوز برگزاری مناقصه مرمت را گرفت؛

اندکی امید برای نجات خانه‌شهر

قابل توجهی از ۱۴ میلیارد مربوط به تاسیسات خانه‌شهر است.» وی ادامه داد: «در فاز اول، با هفت میلیارد تومان می‌توان کار را به حد قابل قبولی رساند اما اگر تعیین تکلیف شود که شورا برمی‌گردد یا خیر؟ سریعتر می‌توانیم آن را در دستور کار قرار دهیم.»

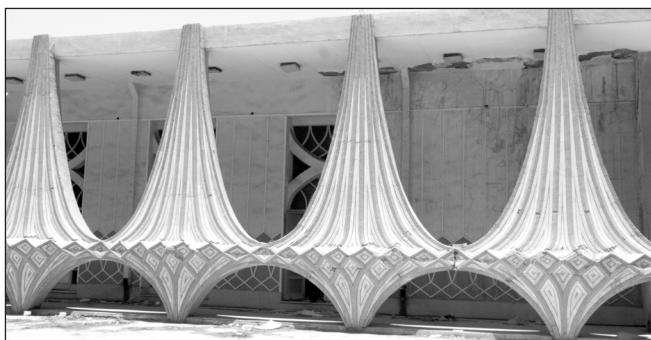
کادر امانی مرمت کند

منصور ایرانمنش رئیس کمیسیون عمران و شهرسازی اما گفت: «رقمی که برای مرمت اعلام شده بالاست. درست است کارهای مرمت تخصصی است ولی اگر شهرداری کارهای سازه‌ای و فنی را انجام دهد، کار مرمت را حتی به صورت امانی می‌توان انجام داد و هزینه خیلی کم‌تر از این می‌شود و نیازی به مناقصه نیست.» شهردار کرمان در پاسخ به این اظهار نظر گفت: «این کار در حد کادر امانی نیست، دو، سه بار رفت و برگشت با میراث‌فرهنگی داشتیم و در آخرین مورد گفتند نسخه کوتاه‌تر و کم‌هزینه‌تری از طرح مرمت را به شهرداری ارائه خواهند داد.»

وی ادامه داد: «اگر ما نگرانیم کار تا پایان سال شروع نمی‌شود و از شورای می‌خواهم تا این پیشنهاد را تایید کند که کار را شروع کنیم.» حسین چناریان رئیس کمیسیون بودجه شورای شهر نیز اظهار کرد: «در باره مرمت خانه شهر که در شورای قبل صحبت می‌شد، موضوع این بود که آیا باید فقط بازسازی ظاهری انجام شود؟» وی افزود: «در زمان سفر مقام معظم رهبری به کرمان، در اینجا دو، سه جلسه برگزار شد. در آن زمان سازه بنا را دارای اشکال دانستند. بنابراین تقویت سازه هم مطرح است و صرف مرمت ظاهری و بازسازی خانه شهر مدنظر نیست.» وی تاکید کرد: «برآوردها نباید صرفا براساس بازسازی ظاهری و نازک‌کاری‌های مجموعه باشد بلکه تقویت سازه خانه شهر مدنظر باشد.» به گزارش فرادای کرمان، سرانجام با پیشنهاد شهرداری برای مناقصه خانه شهر موافقت شد. علیرضا نادری، محمود بابایی، سیدمحمد موسوی و منصور ایرانمنش به آن رای مخالف دادند.

کنسرت‌ها، همایش‌ها و میتینگ‌های سیاسی متعدد در این تالار مورد اذعان همگان است. در سال ۱۳۹۰ خورشیدی اما، با مصوبه شورای شهر کرمان، برگزاری کنسرت در این تالار ممنوع شد و به مرور رفت‌وآمد مردم در آنجا کم و تنها محدود به حضور در شورای شهر شد. البته ساختار اداری شورای شهر تا دوره پیشین شورا در این ساختمان برقرار بود. به اذعان بسیاری از متخصصان و اهالی فرهنگ، این ساختمان جزو میراث شهر کرمان است. معماری این ساختمان مهم و متعلق به یک دوره از تاریخ معماری معاصر ایران است و توسط مهندس اصفهانی، اولین آرشیستک تحصیل کرده کرمان ساخته شده است و دارای ارزش‌های مثال‌زدنی است و کارشناسان و متخصصان چنین نظر می‌دهند: «خانه‌شهر از نشانه‌های دوران ظهور و بروز تجدد در کرمان است که در یک مشارکت همگانی و با کمترین اتکا به منابع مالی دولتی ساخته شده است و نمادی از دوران باروری سرمایه‌های اجتماعی این دیار است و این موضوع می‌تواند موجبات افتخار و غرور هر کرمانی باشد، چیزی که برای توسعه به شدت به آن نیازمندیم.»

با وجود این اهمیت و ارزش اما، مسئولان کرمان تاکنون به این بنا توجهی نداشته‌اند. اکنون همه چیز به اراده این دوره از مدیریت شهری گره خورده که گام اول برای مناقصه مرمت را برداشته است. به گزارش خبرنگار فرادای کرمان، روز دوشنبه ۱۷ بهمن‌ماه، در نشست عمومی شورای شهر، محمد امینی‌زاده مصوبه شهرداری در این خصوص را قرائت کرد: «شهرداری برای بازسازی و مرمت خانه شهر در نظر دارد مناقصه بازسازی با بیش از ۱۴ میلیارد و ۶ میلیون تومان را پس از طی مراحل قانونی برگزار کند.» وی افزود: «شهرداری قصد بازسازی سالن اصلی و اداری خانه‌شهر را دارد و در صورت امکان بازگشت شورا به این ساختمان را خواهیم داشت.» شهردار کرمان هم با بیان اینکه مرمت خانه‌شهر جزو تعهدات شهرداری است، گفت که با صاحب موقوفه مذاکراتی درباره پارکینگ شروع کردیم. شرعاً تبریزی افزود: «بخش



گروه جامعه: بعد از سال‌ها وعده بی‌سرانجام، شهرداری بالاخره تصمیم گرفت تا سراغ خانه‌شهر برود و مرمت آن را شروع کند. در این خصوص، شهرداری از شورای شهر خواست تا اجازه دهد مناقصه‌ای ۱۴ میلیارد تومانی برای شروع پروژه برگزار کند. این رقم اما مورد تایید برخی از اعضای شورای شهر کرمان نیست. منصور ایرانمنش معتقد است: اگر شهرداری اقدامات سازه‌ای و فنی را انجام دهد و کار مرمت را هم به صورت امانی انجام دهد، هزینه خیلی کم‌تر از این می‌شود و نیازی به مناقصه نیست.

حسین چناریان اما برخلاف ایرانمنش تاکید دارد که کار اصولی درباره این ساختمان انجام شود و تنها مرمت ظاهری مدنظر نباشد بلکه سازه بنا نیز باید تقویت شود.

شهردار کرمان در این باره با بیان اینکه مرمت خانه‌شهر جزو تعهدات شهرداری است و جزو ردیف‌های بودجه سال گذشته نیز بوده است، تصریح کرد: «این کار در حد کادر امانی شهرداری نیست.» سعید شرع‌تبریزی افزود: «اگر شورا اجازه برگزاری مناقصه را ندهد، کار تا پایان سال شروع نمی‌شود و از شورا می‌خواهم تا پیشنهاد شهرداری را تایید کند که کار مرمت را تا قبل از شروع سال جدید شروع کنیم.» وی با بیان اینکه بخش عمده این ۱۴ میلیارد تومان صرف تاسیسات خانه‌شهر می‌شود، به نکته دیگری نیز اشاره کرد و آن، بازگشت یا عدم بازگشت ساختار اداری شورای شهر به خانه‌شهر بود.

شهردار در این باره گفت: «بخش اداری این ساختمان کاملا قابل استفاده است. اگر شورا هم مدنظر نداشته باشد تا برگردد، ما می‌توانیم حوزه سازمان فرهنگی را به آنجا منتقل کنیم ولی اولویت این است که شورا برگردد. این اقدام، بستگی به نظر شورا دارد.»

به گزارش فرادای کرمان، خانه‌شهر ساختمانی که در ضلع غربی میدان شورا واقع شده، سرگذشت غریبی دارد. سال ۹۵ بود که خیلی

اعتراض باننشستگان صنعت مس ادامه دارد؛

دولتی‌سازی صندوق باننشستگی مس متوقف شود

دیوان عدالت اداری و تعدادی از قضات محترم آن دیوان برای بررسی موضوعات مطرح‌شده تشکیل و نتیجه بررسی‌ها خدمت قاضی پرونده ارسال شود.»

حجت‌الاسلام جلالی ضمن ابراز امیدواری از نتیجه جلسه در دیوان عدالت اداری اظهار کرد: «به‌طور جدی پیگیر لغو مصوبه شورای عالی رفاه و تامین اجتماعی در خصوص واگذاری مدیریت صندوق باننشستگی مس به وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی هستیم و در این خصوص با احدی تعارف نداریم.»

جلالی توضیح داد: «از آن‌جا که یکی از دغدغه‌های اصلی باننشستگان ارجحند صنعت مس، مصوبه شورای عالی رفاه مبنی بر تدوین و تصویب اساسنامه صندوق باننشستگی شرکت ملی صنایع مس ایران و واگذاری مدیریت آن صندوق به وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی است و در طی ماه‌های اخیر نیز شاغلین و باننشستگان مشارک آن صندوق به دفعات مراتب اعتراض خود نسبت به این تصمیم را عنوان داشته‌اند، بررسی ابعاد حقوقی و اجتماعی این موضوع را از طریق تعدادی اهل فن در دستور کار قرار دادیم.»

وی با اشاره به جلسه فادال‌ذکر ادامه داد: «ضمن تبیین ایرادات مصوبه یادشده شورای عالی رفاه و تامین اجتماعی درخواست کردیم شکایتی که در دوران مدیریت سابق صندوق باننشستگی مس در دیوان عدالت اداری مطرح شده، با دقت کافی و در اسرع وقت رسیدگی و مطابق با صراحت قوانین و بدون هیچگونه مسامحه‌ای رای شایسته صادر شود.»

پیگیر جدی

لغو مصوبه واگذاری صندوق مس

نماینده مردم رفسنجان و انار در همین راستا به خبرنگاری فارس گفت: «روز دوشنبه ۱۷ بهمن‌ماه جلسه‌ای با حضور حجت‌الاسلام مظفری ریاست دیوان عدالت اداری، دکتر صولت مرضوی وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی، حجت‌الاسلام و المسلمین موسی غضنفرآبادی، دکتر زاهدی، زینلی‌پور معاون دیوان عدالت اداری و آقای سلطانی مشاور حقوقی صندوق باننشستگی مس که مسئولیت تیم حقوقی پرونده دیوان را بر عهده دارند و همچنین تعدادی از مسئولان ستادی وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی در محل دفتر ریاست محترم دیوان عدالت اداری تشکیل شد.» وی توضیح داد: «در این جلسه مباحث متعددی ازجمله خصوصی بودن صندوق باننشستگی مس، عدم مشمولیت مقررات ماده ۱۷ قانون ساختار نظام جامع رفاه و تامین اجتماعی نسبت به صندوق‌های باننشستگی خصوصی و تبعات اجتماعی و اقتصادی واگذاری مدیریت صندوق باننشستگی مس به وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی مورد بحث و گفت‌وگو قرار گرفت.»

وی ادامه داد: «در نهایت، ریاست محترم دیوان عدالت اداری با هوشمندی و درایت کامل مقرر کرد با توجه به ضرورت رعایت کامل قوانین و جلوگیری از تصمیمات سلیقه‌ای و فردی، موضوع مورد تنازع، طی کمیته‌ای متشکل از وکلا و نمایندگان حقوقی طرفین پرونده و معاون محترم قضایی در مورد کار و تامین اجتماعی

بسته شده، یعنی هیچ عضو جدیدی پذیرفته نشده است. صندوق مس، یک صندوق کوچک با اکچوثری مثبت است که درآمدهای آن از هزینه‌های بیشتر است. این صندوق روی پای خود ایستاده است؛ بنابراین از مسئولان امر تقاضا داریم این صندوق را مشمول قانون نظام جامع رفاه و تامین اجتماعی مصوب ۱۳۸۳ قرار ندهند.

این باننشستگان همچنین با بیان این‌که «اصلا راضی نیستیم که صندوق ما در زیرمجموعه وزارت رفاه قرار بگیرد» افزودند: امیدواریم مقامات به خواسته ما توجه کنند و دست از تلاش برای مصادره این صندوق بردارند. دولت نباید با استناد به قانون نظام جامع رفاه که قبل از ابلاغیه اجرایی اصل ۴۴ قانون اساسی شده، یک صندوق خصوصی را دولتی کند. به گزارش وزارت رفاه قرار بگیرد» افزودند: نمایندگان باننشستگان اظهار کردند: خواسته قانونی ما لغو مصوبه پنجم اسفند ۱۴۰۰ شوریالی رفاه مبنی بر تغییر مدیریت صندوق و انتقال آن به زیرمجموعه وزارت رفاه است، ۹۴ درصد باننشستگان کشور تحت پوشش صندوق‌های زیرمجموعه وزارت رفاه، مثل تامین اجتماعی، صندوق کشوری و ... هستند که هیچ‌کدام از این صندوق‌ها حال و روز مساعدی ندارند و عموماً در آستانه ورشکستگی هستند. ما دنبال این هستیم که صندوق مس را به سرنوشت مشابهی دچار نکنند و با بردن آن به زیرمجموعه دولت، آن را ورشکسته نسازند.

آن‌ها اضافه کردند: ما یک صندوق خصوصی هستیم و نیازی به مدیریت دولت نداریم. این صندوق خصوصی ۶ هزار و ۹۵ نفر عضو دارد که بیش از پنج هزار نفر آن، باننشسته هستند و هزار نفر باقی هم تا ۵ سال آینده باننشسته خواهند شد. ورودی این صندوق از سال ۱۳۸۶